

เรื่อง การพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยด้านความมีระเบียบวินัยและจิต
สาธารณะ ที่จัดประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม สำหรับชั้นอนุบาลปีที่ ๒

A social Behavior Development In Early Childhood In The Discipline
And The Public Mind Thoughtmoral Tales As Materials For The Second
Year Kindergarten

นางสุวรรณลักษณ์ อุดมศักดิ์*

Mrs.Suwanalak Udomsak

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ ๑) เปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมด้านความมีระเบียบวินัยของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ๒) เปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมด้านการเมืองสาธารณะของเด็กปฐมวัยโดยใช้นิทานคุณธรรม ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๕ โรงเรียนวัดโพธิ์งาม อำเภอสรรคบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท จำนวน ๑๙ คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ๑) แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม ๒) แบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคมด้านความมีระเบียบวินัย ๓) แบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคมด้านการเมืองสาธารณะ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และสถิติทดสอบที่ (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

๑. พฤติกรรมทางสังคมด้านความมีระเบียบวินัยของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕
๒. พฤติกรรมทางสังคมด้านการเมืองสาธารณะของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

* นิสิตปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน) ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

๓. พฤติกรรมด้านความมีระเบียบวินัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม เป็นรายด้านพบว่า การเข้าแคล้ว ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๖๘ การเก็บของเข้าที่ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๖๘ การปฏิบัติตามกฎติกาข้อตกลงในการทำกิจกรรม ค่าเฉลี่ย เท่ากับ ๒.๖๓

๔. พฤติกรรมด้านการมีจิตสาธารณะก่อนและหลังการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม เป็นรายด้านพบว่า การมีจิตสาธารณะรายบุคคลค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๗๔ องค์ประกอบที่ ๑ การหลีกเลี่ยงการใช้หรือการกระทำที่จะทำให้เกิดความชำรุดเสียหายต่อส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน ของกลุ่มค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๖๘ องค์ประกอบที่ ๒ การถือเป็นหน้าที่ที่จะมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาสมบัติของส่วนรวมในโรงเรียนในวิสัยทัศน์ที่ตนสามารถทำได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๗๔ องค์ประกอบที่ ๓ การเคารพสิทธิ์ในการใช้ของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม โดยไม่ยึดครองของส่วนรวมนั้นมา เป็นของตนเอง ตลอดจนไม่ปิดกั้นโอกาสของบุคคลอื่นที่จะใช้ของส่วนรวมนั้นค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๗๔

คำสำคัญ :

Abstract

The objective of this research were to 1) compare childhood's social behavior in discipline before and after they was managed experience (taught) by using moral tale, 2) compare childhood's social behavior in public mind before and after they was managed experience (taught) by using moral tale. The sample were 19 second year kindergarten students during the second semester of academic year 2012 from Wat Pho Ngarm School , Sanka Buri district, Chai Nat. The students were from simple random sampling. The instrument which used in this research were 1) lesson plan to childhood by using moral tale, 2) observation form about social behavior in discipline, 3) observation form about social behavior in public mind. The data were analyzed in terms of mean, standard deviation and t-test.

The findings were as follows:

1. The social behavior of childhood who were managed experience by using moral tale in discipline after they had learnt was higher at a significance level of .05.

2. compare childhood's social behavior in public mind who were managed experience by using moral tale was higher at a significance level of .05

Keywords :

บทนำ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๖๙) ระบุว่า ประเทศไทยต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ปรับเปลี่ยนเร็ว และซับซ้อนมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะข้อผูกพันที่จะเป็นประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๖๘ จึงจำเป็นต้องนำ ภูมิคุ้มกันที่มีอยู่พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งขึ้นในการเตรียมความพร้อมให้แก่คุณ สังคมเพื่อให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม สังคมไทยเผชิญวิกฤตความเสื่อมถอย ด้านคุณธรรม จริยธรรม มีการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย และมีแนวโน้มเป็นสังคม ปัจเจกมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วผ่านกระแสโลกาภิวัตน์และโลกไซเบอร์ ทำให้คุณไทย แสวงหาความสุขและสร้างอัตลักษณ์ส่วนตัวผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ เกิดเป็นวัฒนธรรมย่ออย่างร่วม สมัยที่หลากหลายในรูปแบบการรวมกลุ่มของบุคคลที่สนใจเรื่องเดียวกันขณะเดียวกันมีการดำเนินถึง ประโยชน์ส่วนตนมากกว่าส่วนรวม ส่งผลให้ประชาชนอยู่ร่วมกันยากลำบาก เกิดปัญหาในครอบครัว มากขึ้น

การพัฒนาเด็กปฐมวัยอย่างเป็นองค์รวมต้องเตรียมความพร้อมของพ่อแม่และผู้ดูแลในการ เลี้ยงดูที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก ผลักดันให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุขด้วยการกระตุ้นให้ คิดและลงมือกระทำด้วยตนเอง เชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนรู้เข้ากับชีวิตจริง และปฏิบัติตนเป็นตัวแบบที่ดี ด้านคุณธรรมและจริยธรรม สร้างจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมและมีจิตสาธารณะที่ดี

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ มีเจตนารมณ์ที่เน้นการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้ง ร่างกาย, อารมณ์ – จิตใจ, สังคม และ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรมมีจริยธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การจัดการศึกษาต้องให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๘๐ ระบุว่าต้องดำเนินการตามแนวทางโดยยابยั้งด้าน สังคม การสาธารณสุข การศึกษา และวัฒนธรรม ประเด็นที่เกี่ยวข้อง คือรัฐต้องสนับสนุนการ อบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาปฐมวัยแก่เด็กและเยาวชน การศึกษาของชาติ รัฐต้องพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกรูปแบบให้สอดคล้องการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และสังคม จัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติภูมายิ่งเพื่อพัฒนาการศึกษาของชาติ จัดให้มีการพัฒนา คุณภาพครุและบุคลากรทางการศึกษาให้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก รวมทั้งปลูกฝัง ให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกของความเป็นไทย มีระเบียบวินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม และยึดมั่นในการ ปกคล้องระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ส่งเสริมและสนับสนุนการ กระจายอำนาจเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน องค์กรทางศาสนา และเอกชน จัดและมี

ส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนามาตรฐานคุณภาพการศึกษาให้เท่าเทียมและสอดคล้องกับแนวโน้มของพื้นฐานแห่งรัฐส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยในศิลปะวิทยาการแข่งขันฯ และเผยแพร่ข้อมูลผลการศึกษาวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนการศึกษาวิจัยจากรัฐแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. ๒๕๔๔ - ๒๕๔๘) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในด้านการศึกษาสูงขึ้น แต่ยังต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิตคนไทยได้รับการศึกษาเฉลี่ยสูงขึ้น การขยายโอกาสทางการศึกษา

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๔๖ เป็นการศึกษาปฐมวัยซึ่งพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง ๕ ปี บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติ และพัฒนาการของเด็กแต่ละคน ตามศักยภาพ ภายใต้บริบทของสังคม-วัฒนธรรม ที่เด็กอาศัยอยู่ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคนเพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคม แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมและสังคม บริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่หรือสิ่งแวดล้อมตัวเด็กทำให้เด็กแต่ละคนแตกต่างกันไป หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยฉบับนี้ ถือผู้สอนจำเป็นต้องเข้าใจและยอมรับว่าวัฒนธรรมและสังคมที่แวดล้อมตั้งเด็กมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ การพัฒนาศักยภาพและพัฒนาการของเด็กแต่ละคน ควรรู้ บริบททางสังคมความมีระเบียบวินัยและมีจิตสาธารณะ เพื่อช่วยให้เด็กได้พัฒนาเกิดการเรียนรู้ และอยู่ในกลุ่มคนที่มาจากการพื้นฐานเหมือนหรือต่างจากตนได้อย่างราบรื่นและมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเรืองศักดิ์ ปั่นประทีป (๒๕๔๙, หน้า ๒๗) กล่าวว่า尼ทานสามารถใช้เป็นเครื่องมือ ที่ใช้เป็นการสร้างพุทธิกรรมที่พึงประสงค์ บ่มเพาะพุทธิกรรมที่ดีงามแล้วช่วยให้เด็กใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างดี^๑ ส่วน ศิริมา ภิญโญนันต์พงษ์ (๒๕๔๙, หน้า ๓-๔) กล่าวว่าเด็กสามารถเรียนรู้ได้จากการกระทำโดยอาศัยสื่อ วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพราะเด็กยังไม่สามารถเรียนรู้จากสิ่งที่เป็นนามธรรมได้ต้องอาศัยสื่อที่เป็นรูปธรรม สรุปได้วานิทานคุณธรรมเป็นสื่อที่สามารถทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ สามารถจำจำ กล้าแสดงออก และเป็นแรงจูงใจที่จะทำให้เด็กปรับเปลี่ยนพุทธิกรรมทางสังคมด้านความมีระเบียบวินัยและมีจิตสาธารณะไปในทางที่ดีขึ้น^๒ ส่วนศิริมา ภิญโญนันต์พงษ์ (๒๕๕๐, หน้า ๖๕) กล่าวว่า สอดคล้องกับแนวคิดของ แบนดูรา (Bandura) ที่ว่าการเรียนรู้ทางสังคม เกิดจากการได้เห็นการกระทำอันเป็นตัวอย่างจากบุคคลรอบข้าง เพราะพุทธิกรรมหรือการกระทำการของตัวละครในนิทานจะช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ นิทานคุณธรรมเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้และ

^๑ เรืองศักดิ์ ปั่นประทีป. (๒๕๔๙, มิถุนายน). นิทานกระบวนการสำคัญในการพัฒนาเด็ก. หนังสือเพื่อเด็ก, ๒(๓), ๒๗ – ๒๙.

^๒ ศิริมา ภิญโญนันต์พงษ์. (๒๕๔๙). การพัฒนาคุณธรรมของเด็กปฐมวัยด้วยวิธีสอนโดยใช้ชุดนิทานชาดก. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์. ถ่ายเอกสาร.

เลียนแบบตัวละคร และนำมายพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมเพื่อให้เด็กเกิดความมีระเบียบวินัยในการอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุข

นิทานเป็นเครื่องมือที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาความฉลาดทางสติปัญญาและความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กให้สูงขึ้น ดังคำกล่าวของ ณ หน้าย ทิวไผ่ งาม (๒๕๔๗ หน้า ๑๑) ได้กล่าวว่า “นิทานนอกจากจะช่วยพัฒนาทักษะทางการฟัง การพูด ให้ความรู้ ความสนุก สนาน จินตนาการแก่เด็กแล้ว นิทานยังช่วยฝึกสมารถให้เด็กรู้จักสำรวมใจด้วยกันเรื่องที่ฟัง ซึ่งเป็นพื้นฐานการเตรียมความพร้อมด้านการอ่านหนังสือ และปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้เด็กไปพร้อมกัน ส่งผลให้เด็กมีพัฒนาการทางด้านสติปัญญาและอารมณ์ที่ดีตามมา และที่ผ่านมาพบว่า นิทานทำให้เด็กฉลาดได้ กิจกรรมนิทานเป็นกิจกรรมที่มีความเหมาะสมสมเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาการเด็กและช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีให้กับเด็กและเป็นกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างจินตนาการให้แก่เด็ก ซึ่งสอดคล้องกับ กุลยา ตันติผลชีวะ (๒๕๔๘ หน้า ๓๒) ได้กล่าวไว้ว่า นิทานเป็นตัวของเด็กปฐมวัย เป็นสื่อที่ใช้ในการเสนอความต้องการตามธรรมชาติของเด็ก สร้างการเรียนรู้ให้กับเด็กทั้งทางด้านสังคม อารมณ์ คุณธรรม จริยธรรม ช่วยให้เด็กสามารถรับรู้ เข้าใจ ทำให้เด็กซึ้งซาบและรับความรู้ได้”

จากปัญหาดังกล่าวซึ่งให้เห็นว่า เด็กปฐมวัยยังขาดระเบียบวินัยและขาดจิตสาธารณะอยู่มาก จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องส่งเสริมให้เกิดขึ้นในตัวเด็ก เพราะจิตสาธารณะเป็นเรื่องของจิตใจเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน เมื่อเกิดขึ้นแล้วยากที่จะหายไป ต้องสร้างให้เกิดขึ้นตั้งแต่เด็กโดยเฉพาะเด็กปฐมวัย ซึ่งจะส่งผลให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งต่อตนเอง ต่อครอบครัว ต่อสังคม และประเทศชาติต่อไป

ดังนั้นผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่จะช่วยพัฒนาเด็กปฐมวัยให้เป็นคือการจัดกิจกรรมการเล่นนิทาน เพราะเด็กส่วนมากขาดความมีระเบียบวินัยในเรื่องต่าง ๆ มากมาย ทำให้มีปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จึงจำเป็นต้องหาเทคนิค สื่อ นวัตกรรม ในการสร้างความตระหนักปลูกจิตสำนึกให้เกิดขึ้นกับเด็ก ให้มีพุทธิกรรมด้านความมีระเบียบวินัยและมีจิตสาธารณะ การจัดกิจกรรมการเล่นนิทานเป็นกิจกรรมเสริมประสบการณ์กิจกรรมก่อนเรียน ก่อนนอน และก่อนกลับบ้านของเด็กปฐมวัย เพื่อเป็นการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยและจิตสาธารณะให้เกิดขึ้นกับเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยจึงศึกษาการใช้นิทานคุณธรรมเป็นสื่อในการแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนให้มีพุทธิกรรมดังกล่าวให้ดีขึ้น บรรลุตามความมุ่งหมายและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อเปรียบเทียบพุทธิกรรมทางสังคมด้านความมีระเบียบวินัยของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

๒. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมด้านการมีจิตสาธารณะของเด็กปฐมวัยโดยใช้
นิทานคุณธรรม ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยด้านความมีระเบียบวินัย
และจิตสาธารณะที่จัดประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม สำหรับชั้นอนุบาลปีที่ ๒ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ
ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

รูปแบบการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพื่อศึกษาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย
ด้านความมีระเบียบวินัยและการมีจิตสาธารณะที่จัดประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๑.๑ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้เป็นเด็กปฐมวัย อายุระหว่าง ๔-๕ ปี กำลังศึกษา
อยู่ชั้นอนุบาลปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๕ จำนวน ๒๒ โรงเรียนในเขตอำเภอสรคบุรี
ศูนย์ประสานงานทางการศึกษาสรคบุรี ๒ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท
จำนวน ๒๔๙ คน

๑.๒ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้เป็นเด็กปฐมวัย อายุระหว่าง ๔-๕ ปี กำลัง
ศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๕ โรงเรียนวัดโพธิ์งาม ศูนย์ประสานงาน
ทางการศึกษาสรคบุรี ๒ อำเภอสรคบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท
จำนวน ๑๙ คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยวิธีจับสลาก
โรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม
2. แบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคมด้านความมีระเบียบวินัย
3. แบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคมด้านการมีจิตสาธารณะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยด้านความมีระเบียบวินัยและจิต
สาธารณะที่จัดประสบการณ์โดยใช้นิทานคุณธรรม สำหรับชั้นอนุบาลปีที่ ๒ พบร่วม

๑. พฤติกรรมทางสังคมด้านความมีระเบียบวินัยของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้尼ทานคุณธรรม สำหรับชั้นอนุบาลปีที่ ๒ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .๐๕

๒. พฤติกรรมทางสังคมด้านการมีจิตสาธารณะของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้尼ทานคุณธรรม สำหรับชั้นอนุบาลปีที่ ๒ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .๐๕

ຂໍ້ເສັນອແນະທ່ວ່າໄປ

๑.๑ การจัดประสบการณ์โดยใช้尼ทานคุณธรรม ต้องคำนึงถึงการที่เด็กมีส่วนร่วมเป็นหัวใจ ผู้พูดและผู้ฟังที่ดี ฝึกให้เด็กรู้จักการตอบคำถามเพื่อให้เด็กกล้าแสดงออกมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น

๑.๒ จัดให้มีกิจกรรมเพื่อพัฒนาด้านต่าง ๆ เช่นพัฒนาด้านการคิดและการจินตนาการ ใช้สื่อและอุปกรณ์อย่างเหมาะสมกับเรื่องที่เล่า เพราะจะทำให้เด็กเกิดความสนุกสนานและเห็นคุณค่าของ尼ทานมากขึ้น

ຂໍ້ເສັນອແນະໃນການທໍາວິຈີຍຄັ້ງຕ່ອໄປ

๒.๑ ຈັດກິຈຈຽມທີ່ສ່າງເສີມພຸດຕິກຣມດ້ານความມີຮະບັບວິນຍແລະຈິຕສາຫະນະໃຫ້ເກີດຂຶ້ນໃນຕົນເອງໂດຍໄມ່ຕ້ອງມີຜູ້ຄອຍເຊື້ແນະ ເຕີຍມສື່ວົງແລະອຸປະນະໃຫ້ສອດຄລັງກັບກິຈຈຽມ

๒.๒ ສຶກໜາຕົວແປຕ່າງ ๆ ທີ່ຈະສ່າງຜລຕ່ອຈິຕສາຫະນະຂອງເຕັກ ເຊັ່ນ ສພາພໂຮບຄວ້າ ການອະນະເລີ້ຍງຸດເຕັກ ສິ່ງແວດລ້ອມທາງໂຮງເຮັນແລະທີ່ບ້ານເພື່ອເປັນແນວທາງສຳຫັບຜູ້ປົກຄອງແລະໂຮງເຮັນໃນການເສີມສ້າງແລະພັນນາຈິຕສາຫະນະຂອງເຕັກ

๒.๓ ເສີມສ້າງຄຸນຮຽມດ້ານความມີຮະບັບວິນຍແລະມີຈິຕສາຫະນະທຸກໆຂັ້ນຕອນແລະມີການຕິດຕາມຜລຂອງຈິຕສາຫະນະຂອງເຕັກປຽນວັນໃໝ່ຕ່ອງຕໍ່ອຳນວຍພຸດຕິກຣມຂອງເຕັກໃຫ້ສູງຂຶ້ນ

บรรณานุกรม

กนิษฐา นิทัศน์พัฒนา, และคนอื่นๆ. (๒๕๔๗). **จิตสำนึกทางสังคมของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล.** กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๔๗). **กรอบความคิดเพื่อส่งเสริมการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมที่เน้นความมีวินัยและความเป็นประชาธิปไตย.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภากาดพระร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๓๘). **แนวทางการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาประชาธิปไตย.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศึกษา.

_____. (๒๕๔๗). **กรอบความคิดเพื่อส่งเสริมการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมที่เน้นความมีวินัยและความเป็นประชาธิปไตย.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภากาดพระร้าว.

เกริก ยุ้ยพันธ์. (๒๕๔๓). **การเล่นนิทาน.** กรุงเทพฯ: ชมรมเด็กสุวิริยาสารสัน.

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (๒๕๔๓). **จอมปราษณ์นักการศึกษา.** กรุงเทพฯ: ชัคเซสมีเดีย.

กุลยา ตันติผลาชีวะ. (๒๕๔๐. เมษายน). **การเล่นนิทาน.** การศึกษาปฐมวัย, ๒(๒), ๑๐-๑๙.

กุลยา ตันติผลาชีวะ. (๒๕๔๗). **การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย.** กรุงเทพฯ: เอดิสันพรสโตร์ดักท์.

โภคล มีคุณ. (๒๕๔๓). **การวัดจริยธรรม.** ราชบุรี: วิทยาลัยครุหมู่บ้านจอมบึง.

จิตพรรณ ทองคำ. (๒๕๓๖). **การเล่นบทบาทสมมติโดยเด็กมีส่วนร่วมในการจัดสื่อการเล่นที่มีผลต่อการคลายการยึดตนเองเป็นศูนย์กลางและความสามารถทางภาษา.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

จิตรา ชนะกุล. (๒๕๓๘). **ความมีวินัยในตนของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์กิจกรรมในวงกลมแบบกลุ่มย่อย.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

ชาย พोธิสิตา. และคนอื่นๆ. (๒๕๔๐). **รายงานการศึกษาวิจัยเรื่อง จิตสำนึกต่อสาธารณะ สมบัติ: ศึกษากรุงเทพมหานคร.** นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล.

ดวงเดือน พันธุ์มนวน, และเพ็ญแข ประจนปัจจันกี. (๒๕๔๓). **จริยธรรมของเยาวชนไทย** รายงานการวิจัย ฉบับที่ ๒๑. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ

_____. (๒๕๓๘). **ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม :** การวิจัยและการพัฒนาบุคคล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิศนา แ xenon และคณะ. (๒๕๓๖). **หลักการและรูปแบบการพัฒนาเด็กปฐมวัยตามวิถีชีวิต**

- แบบไทย (พิมพ์ครั้งที่ ๒). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีราพร กุลนานันท์. (๒๕๔๔). การพัฒนาลักษณะนิสัยทางจริยธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย.
นครศรีธรรมราช: สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- นันทวัฒน์ ชูนชี. (๒๕๔๖). การใช้ตัวแบบสัญลักษณ์ผ่านหนังสือเรียนเล่มเล็ก
เชิงวรรณกรรมเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะให้นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒.
- วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. (๒๕๒๖). การทดลองแบบองค์กรที่: แนวคิดและวิธีการ.
กรุงเทพฯ: ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทร์วิโรฒ.
- บุศรินทร์ สิริปัญญาธร. (๒๕๔๑). แนวโน้มและอัตราการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมร่วมมือของ
เด็กปฐมวัยที่เกิดจากกิจกรรมคิลปะแบบสื่อผสมเป็นกลุ่ม. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- ประภาครี สีหำໄท. (๒๕๓๓). พื้นฐานการศึกษาทางศาสนาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปริยาพร วงศ์อนุตอร์เจน. (๒๕๔๓). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- พจมาน เทียมมนัส. (๒๕๓๙). ความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัด
ประสบการณ์การเล่นนิทานประกอบลีลาการแสดงละครสร้างสรรค์. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- พรรณี ชูชัยเจนจิตร. (๒๕๓๗). การพัฒนาพัฒนาการเด็ก. ในเอกสารการสอนชุดวิชาการ
พัฒนาพัฒนาเด็ก เล่ม ๑. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พัชรี สวนแก้ว. (๒๕๓๖). การแนะนำผู้ปกครองเด็กปฐมวัย. ภาควิชาโรงเรียนสาธิต
คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต. กรุงเทพฯ: ดาวกมล.
- _____. (๒๕๔๔). จิตวิทยาพัฒนาการและการดูแลเด็ก. กรุงเทพฯ: ดาวกมล.
- ไฟบูลย์ วัฒนศิริธรรม; และสังคมสัญจร (๒๕๓๓). สำนักไทยที่พึงประสงค์: กรุงเทพฯ:
เตือนหลุลา.
- กรณี คุรุรัตน์. (๒๕๒๓). เด็กก่อนวัยเรียน เรียนรู้อะไร อย่างไร. นนทบุรี: โรงพิมพ์สถาน
สงเคราะห์หญิงปากเกร็ด.
- _____. (๒๕๓๗). ความมีวินัยด้านสิ่งแวดล้อมของเด็กก่อนประถมศึกษาใน
โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครที่ได้รับการจัดกิจกรรมที่เน้นกระบวนการเรียนรู้
ทางสังคมและปัญญาและการจัดกิจกรรมตามปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒประสานมิตร.

_____. (๒๕๔๐, มกราคม). เด็กปฐมวัยในท่ามกลางกระแสความเปลี่ยนแปลง.

วารสารการศึกษาปฐมวัย, ๑(๑), ๔๓ – ๔๕.

การดี ศรีประยูร. (๒๕๔๒). รูปแบบการเล่านิทานทางโทรทัศน์ที่ส่งผลต่อความสามารถในการฟังและความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (๒๕๒๔ ก). เอกสารการสอนชุดวิชาการพัฒนาพฤติกรรมวัยเด็ก เล่ม ๓. กรุงเทพฯ: วิคเตอร์การพิมพ์.

_____. (๒๕๒๖). เอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรมการสอนเด็กปฐมวัยศึกษา หน่วยที่ ๖-๑๐ (พิมพ์ครั้งที่ ๒). กรุงเทพฯ: กราฟฟิคอาร์ด.

_____. (๒๕๓๗ ข). เอกสารการสอนชุดวิชาพัฒนาพฤติกรรมเด็ก หน่วยที่ ๓ (พิมพ์ครั้งที่ ๕). กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

มาลีรัตน์ บุญอนันตบุตร. (๒๕๔๗, เมษายน). การปลูกฝังจริยธรรมเด็กปฐมวัย. **วารสารการศึกษาปฐมวัย, ๘(๒), ๙ – ๑๕.**

ยุทธนา วรุณปิติกุล. (๒๕๔๒). สำนึกผลเมือง : ความเรียงว่าด้วยประชาชนบนเส้นทางประชากม. กรุงเทพฯ: มูลนิธิการเรียนรู้และพัฒนาประชาคม

เยาวพา เดชะคุปต์. (๒๕๔๐). การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: เอพี กราฟฟิคส์ ดีไซด์.

รัชดาภรณ์ อินทะนิน. (๒๕๔๔). การศึกษาแนวโน้มและอัตราการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ ๒ ที่เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

ราชบัญฑิษยสถาน. (๒๕๔๖). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.

ราศี ทองสวัสดิ์. (๒๕๓๙). เอกสารอบรมเชิงปฏิบัติการ กลยุทธ์การสอนอนุบาล. มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ. ถ่ายสำเนา.

เรืองศักดิ์ ปั่นประทีป. (๒๕๔๘, มิถุนายน). นิทานกระบวนการสำคัญในการพัฒนาเด็ก. หนังสือเพื่อเด็ก, ๒(๓), ๒๗ – ๒๙.

ล้วน สายยศ, และวงศ์ สายยศ. (๒๕๓๘). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ ๕). กรุงเทพฯ: สุวิริยาสาส์น.

วรรณี ศิริสุนทร. (๒๕๔๒). การเล่านิทาน. กรุงเทพฯ: ต้ออ้อ.

วราพร วันไชยธนาวงศ์, และคณะ. (๒๕๔๑). การพัฒนาระบวนการสร้างจิตอาสาของนักศึกษาพยาบาล. เชียงใหม่: วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีเชียงใหม่.

วราภรณ์ รักวิจัย. (๒๕๖๗). การศึกษาเกี่ยวกับนักเรียน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

_____. (๒๕๓๔). การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: แสงศิลป์การพิมพ์.

วันเพ็ญ ปุลพัฒน์. (๒๕๓๙). การเล่นสมมติแบบกึ่งชี้แนะที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางสังคมของเด็กประถมวัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.

วันวิสาข์ สกุลณี. (๒๕๕๐). การทดลองสอนโดยใช้บทบาทสมมุติ เพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมด้านความเมตตากรุณาสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

วาทินี เจือทอง. (๒๕๕๓). ผลการจัดกิจกรรมการเล่นนิทานที่ส่งเสริมพัฒกรรมความมีระเบียบวินัยสำหรับเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.

วารो เพ็งสวัสดิ์. (๒๕๔๒). การวิจัยทางการศึกษาปฐมวัย. ศกนคร: โปรแกรมวิชาการวัดผล
การศึกษา คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏศกนคร.

วิรุณ ตั้งเจริญ. (๒๕๔๗, พฤศจิกายน – ธันวาคม). มศว พลวัต. ๑(๑) : ๒-๓.

วิสามาส ขันชัยภูมิ. (๒๕๔๙). การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมโดยใช้กิจกรรมการเล่นนิทาน
ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ โรงเรียนกุดคุ้มสามัคคีวิทยา อ.เมือง จ. ขัยภูมิ. วิทยานิพนธ์
ปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ศรีเรือน แก้วกังวาน. (๒๕๔๕). จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย (พิมพ์ครั้งที่ ๔). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

สมใจ บุญอุรพีภิญโญ. (๒๕๓๙,ตุลาคม). นิทานสำหรับคุณหนู. การศึกษา กทม, ๒๐(๑), ๑๓-๑๙.

สมใจ พวงมาลี. (๒๕๔๙). ผลการจัดกิจกรรมการเล่นนิทานประกอบหุ่นมือที่มีผลต่อการพัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัย โรงเรียนวัดยางโนน สุพรรณบุรี.

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

สมพงษ์ สิงหพล. (๒๕๔๒, มิถุนายน – ตุลาคม). ต้องสอนให้เกิดจิตสำนึกใหม่. สีมาจารย์.

၈၆(၁၇) : ရန်-၈၄

สมศักดิ์ ปริปุรณะ. (๒๕๔๒). นิทาน ความสำคัญและประโยชน์. สถาบันราชภัฏ
หมู่บ้านจอมบึง, ๒, ๔๗-๖๔.

ส. วานิช ประวัลพฤกษ์. (๒๕๓๕, กันยายน – ธันวาคม). การวัดจริยธรรม. การวัดผลทางการศึกษา, ๑๔, ๕ – ๑๐.

สันท พัฒน์ อรุณารักษ์. (๒๕๔๒). **นิทานสำหรับเด็กปฐมวัย**. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (๒๕๒๔). การศึกษาสภาพการอบรมในศูนย์เด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

. (๒๕๒๙). เอกสารชุดอบรมบุคลากร ทางการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา

หน่วยที่ ๖ การจัดประสบการณ์ชั้นเด็กเล็กและการศึกษาดูงาน. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว.

. (๒๕๓๗). แผนการจัดประสบการณ์ชั้น อนุบาลปีที่ ๒ เล่ม ๑ (พิมพ์ครั้งที่ ๓).

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว.

. (๒๕๔๐). ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๖ ตอนที่ ๗๔ ก. กรุงเทพฯ:

โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว.

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (๒๕๓๗). คู่มือและแนวทางการปฏิบัติการสร้าง
วิถี. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว.

ศิรินา ภิญโญนันตพงษ์. (๒๕๔๙). การพัฒนาคุณธรรมของเด็กปฐมวัยด้วยวิธีสอนโดยใช้
ชุดนิทานชาดก. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

. (๒๕๔๐). การศึกษาปฐมวัย. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

. (๒๕๔๐). เอกสารประกอบการเรียนวิชา ECED ๒๐๑ การศึกษาปฐมวัย Early
Childhood Education. หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาศึกษาปฐมวัย.

สุจิตต์ วงศ์เทศ. (๒๕๔๐). ทานและการอาสาสมัคร จิตอาสา, จิตสาธารณะ. สีบคัน
กันยายน ๒๕-๒๕๕๑. จาก <http://www.volunteer spirit.org/>

สุนิ ชีรดากร. (๒๕๒๓). จิตวิทยาพัฒนาการ. นนทบุรี: โรงพิมพ์สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด.

สุกัตต์ อนุกูล. (๒๕๔๕). นิทานพื้นบ้านภาคกลาง-ภาคตะวันตก. กรุงเทพฯ: สุวิริยาสาสน์.

หยาดไทย อาจปรุ. (๒๕๔๔). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ภาวะผู้นำ รูปแบบการ
ดำเนินชีวิต ความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองกับการมีจิตสำนึกสาธารณะ

ของนักเรียนพยาบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อริสา โสคำภา. (๒๕๔๑). พฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่า

นิทานอีสป ประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.

อุดม เพชรสังหาร. (๒๕๔๐). แบบอย่างการสร้างคุณธรรมในเด็ก. นิตยสารลูกกรุง, ๒๕(๒๙).

สีบคัน ตุลาคม ๓๓, ๒๕๕๑.

อุ้รรรณ คุ่วงศ์. (๒๕๔๑). จิตสาธารณะของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริม

ประสบการณ์ เรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อม ตามโครงการพระราชดำริ. วิทยานิพนธ์

ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.

อินทิรา รุมาส. (๒๕๔๙). การใช้กิจกรรมเล่นนิทานเพื่อพัฒนาคุณลักษณะทางจริยธรรม สำหรับนักเรียนชั้นอนบาลปีที่ ๒ โรงเรียน

นกนุ่ม จิวเพ. (๒๕๔๙). ผลการเล่านิทานประกอบภาพที่มีต่อพัฒนาระบบความเชื่อของเด็กปฐมวัย

อิสระ ชอนบุรี. (๒๕๔๗). การพัฒนาชุดกิจกรรมนิท่านส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม วรรณคดี ทุนสุวรรณ. (๒๕๔๗). การทดลองสอนโดยใช้กรณีตัวอย่างเรื่องการปฏิบัติตนเป็นคนดี กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาฯ ศาสนาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาทักษะ การคิดวิเคราะห์และจิตสาธารณะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

Best, Johnson W. (ഒന്തു). Research in educational (2nd th ed). Englewood Cliffs: Prentice- Hall

Bonawitz, Mary Feeney. "Analysis and Comparison of the Moral Development of Students Required to Graduate with an Ethics Course," Dissertation Abstracts International. 66(1) : 0000-A ; October. 2006.

Gesell Arnold; & Lig (ଶେଳ). F.L. The Child From Five To Ten. New York: Harpers And Brothers Publishers.

Feist, J. (၁၉၈၀). **Theories of Personality**. ၅nd ed. Fort Worth: Holt, Rinehart and Winston.

Hurlock, E.B. (ୱୟାମ). Develop Psychology. New York: Mc Graw – Hill, Book Co.

Hurlock, H.L. (ହୁରଲ୍କ). Child Development. ୯th ed. New York: MC Graw – Hill..

Piaget, J. (১৯৬০). The Moral Judgment of child. Illinois: The Free Press.

Seefeldt, C. (៩៨០). Teaching Young Children. New Jersey: Prentice – Hall.

Seefeldt, C. (၁၉၈၀). Continuing Issues in Early Childhood Education. Columbus:

Merrill

E.N. "N

Abstracts International”. ଶ୍ରେଣ୍ଟ୍ : ଡିସେମ୍ବର ; November, ୧୯୯୨

¹ James Allen. "A Noble Discontent : The Experiences and

Pre Service Teachers in an Experimental Course Designed to Examine the Relationship Between Social Consciousness and Education".
Dissertation Abstracts International. 64(8) : 2839 - A ; February. 2004.